

цивилизациѣ-тъ и въ вещественно-то благосостояніе у уработены-ты народы. *Л. Д. 1875 р. 44.*

Потѣкѣж *м. св. Потиквамъ м. да.* 1) подвину, подвигаю; побужу, побуждаю: То потыкѣж напѣдѣ всичкы стрѣкове на естествозна-ніе-то. *Л. Д. 1874 р. 135.* Всякой трѣбува да настоява и съ думѣж и съ работѣж, какво-то да ся размножить и потыкѣж напѣдѣ училища-та. *ib. 1873 р. 224.* Добры училища могатъ да ны разбудятъ и потыкѣж на работѣж. *ib. 1869 р. 183.* Знаніе-то! Ето този е гласѣтъ кой-то гър-мящѣ—разбужда и потиква въ дѣйствиѣ спящитѣ въ тъмнинѣж. *ib. 1872 р. 157.* 2) надвину,—гаю (*шанку*): Тръпна Видулу сърдцето! Поозърва се въ полето, Шанка възъ чело потикна, Па високо се провикна. *Ви-дулъ, 18. 3)* пренебрегаю: Още по-добрѣ е было да не съмъ ви ражда-ла, дѣто ще ви глѣдамъ сега да ви потиква сѣкій, като сѣтни сира-чета. *Зк. 74.*

Потѣкѣжто *нар.* пугливо: Сега просекѣ-тъ слободно а не сра-межливо и потыкѣжто, както кога просяше, поздрави по имя търгове-ца. *Л. Д. 1873 р. 250.*

Потѣкъ *с. м.* побужденіе, толчокъ: Единъ новъ потѣкъ за евро-пейския миръ. *Л. Д. 1875 р. 14.* Извикнали школы ѣ дали такъвъ по-тѣкъ, що-то католическа-та църква начекала да имъ противудѣйстви-ва. *ib. 1871 р. 190.* Богомилството даде на чловѣческа-та мисль надлежната свобода, а заедно и такъвъ силенъ потѣкъ на общо че-ловѣческиятъ напредѣкъ. *Пс. 9—10 р. 144.*

Потѣръ *с. м.* потиръ: Що имъ сакалъ до четири добра: Първо добро чесно вангеліе, Второ добро свѣтого потира, Третьо добро нивна чесна кѣрста, А четврто чесна петраѣла. *М. 48.*

Потѣръж *м. св. Потѣрвамъ м. да.* 1) прогоню, гоню: Да си земала една сурувица и да я потѣришь, а не да ѣ са молишь... *З. 99.* 2) принужу, принуждаю: Види ся, че монголскы насиліа възъ немю-слиманскы-ты хындусы потѣрили и циганско-то племе да бѣга на възъ въ XV вѣкѣ. *Л. Д. 1869 р. 70. (ср. натѣръж).*

Потѣхомъ *нар.* потѣхонѣкѣ: Горѣца му потѣхом говорѣ... А Марко ѣ потѣхом говорѣ. *Д. 36, 6. 23. А потѣ нано! Ш. 63. Потѣно говори. Пс. 23—24, 878.*

Потлѣскѣ *с. м.* названіе растенія. **Потлѣсковъ** *пр.*: На ве-нец-отъ деветъ киски—босилкоѣ, А десете потлѣскоѣ. *М. 292.*

Потлѣсница *с. ж.*: „Разделино, мила керко! Капнала ти руса коса! Веке ми сѣ здодеало, Руса коса плетееки, Со горѣници, сосѣ дол-ници, Сто ѣ педесетъ потлѣсници“. *М. 433.*

Потлѣкамъ Потлѣчамъ *м. св.* побью: Офѣ деле боже миле-чекѣ! Заросѣ роса кѣрваѣ, И погорѣщи камѣни, Потлѣчете го вуйка ми. *М. 3. И Потлѣкоѣ вуйко ѣ. ib. 5.*